

Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 23 (275) ★ Sâmb. 3 Aprilie 1954 ★ 4 pag., 15 bani

Incepe cel de al IV-lea pătrar. Cum să ne pregătim mai bine pentru examene?

— Ne întreabă cititorii. Dăm răspuns la întrebări —

Folosiți observațiile voastre

„Noi am făcut numeroase excursii și vizite în anul acesta. Chiar zilele trecute am fost la uzina electrică. Din aceste excursii am luat multe notițe. Le putem folosi în pregătirea pentru examene?" — întreabă Valeriu Popescu din clasa a VII-a, dela Școala de 7 ani nr. 2, băieți, din Pitești.

Răspunde profesoara ELENA BOERU-ZOTESCU

Fără îndoială că însemnările făcute în timpul excursiilor și vizitelor se pot folosi la recapitularea materiei. Ba, mai mult decât atât, este chiar necesar să vă amintiți de ele. Vizitele și excursiile v'au ajutat doar să înțelegeți mai bine lecțiile.

Și la noi în școală elevele au făcut multe excursii și vizite. Când repetă materia, ele își aduc întotdeauna aminte de cele văzute în viață. Iat-o, de pildă, pe Popa Amalia, recapitulând materia la Geografie. Cartea e deschisă la capitolul în care se vorbește despre vegetația specifică regiunii de silvostepă. A citit lecțiile din carte, a urmărit harta, iar acum a deschis un carnețel cu însemnări. Pe o foaie stă scris: Excursie la Pasărea. Și iată că în mintea Amaliei revine ziua excursiei. Impreună cu profesorul au cercetat vegetația din împrejurimi. Din excursie, au adus în clasă și câteva specii de gale. Amalia și-a amintit totodată de lecțiile de Botanică la care au urmărit felul de viață al acestor plante.

Dar nu numai observațiile din excursii și vizite trebuie folosite în recapitularea materiei, ci și observațiile voastre făcute pe marginea unor anumite experiențe, a unor construcții făcute de voi. Ruxandra Teodorescu, dela noi din școală, și-a construit singură diferite corpuri geometrice. Dacă cineva îi va face o vizită în timp ce ea recapitulează materia la Geometrie, va vedea fără îndoială pe masa ei fie un cub, fie un con, fie o altă figură geometrică. Acestea o ajută să înțeleagă legătura dintre formulele de aflare a volumului, a suprafețelor, și forma corpului geometric.

Folosiți observațiile voastre, căutați însă să mai faceți și altele până la examene. Numai așa cunoștințele devin temeinice, legate de aplicarea lor în viață.

Foto: Gr. PREPELIȚA

Oare cum e mai bine să recapitulezi materia? Să te aduni cu alți prieteni și să recitești împreună lecțiile, sau să stai acasă și să înveți de unul singur?

Intrebarea aceasta și-o pun adesea mulți școlari. Oricine însă își dă seama că învățând singur poate urmări cu atenție cele citite, se poate opri mai îndelung acolo unde nu înțelege. De aceea se și spune că studiul individual este baza învățăturii. Numai după aceea, în grupe mici, e bine să se facă o verificare colectivă. Tot așa, prin experiențe, cercetări, excursii se pot completa cunoștințele căpătate.

La Limba rusă

„Eu știu că la Limba rusă, ca la oricare altă limbă străină, materia trebuie recapitulată altfel decât la celelalte obiecte. Dar cum trebuie făcut aceasta eu nu știu. Vă rog să-mi răspundeți!" — ne scrie Florica Ungureanu dela Școala de 7 ani nr. 4, fete, Craiova.

Răspunde profesoara de Limba rusă, C. ANTONIU

Ai deplină dreptate când spui că la Limba rusă materia trebuie recapitulată în alt fel de cât la celelalte obiecte. Iată cum e bine să procedezi:

Pentru îmbunătățirea scrisului.

Incearcă să transcrii, fără să te uiți în carte, poeziile pe care le-ai învățat pe de rost. Când ai terminat, verifică după manual. Ai greșit unele cuvinte? Scrie-le din nou de mai multe ori, de data asta însă corect. Impreună cu prietenele tale e bine să faceți cât mai multe exerciții de scriere. Una să dicteze, iar celelalte să scrie. Apoi controlați după carte.

Pentru îmbunătățirea cititului.

Recitește cu glas tare textele învățate în cursul anului. Adu-ți aminte de corectările făcute de tovarășul profesor la accente. Trebuie să acorzi multă atenție accentuării cuvintelor. Uneori schimbarea accentului de pe o silabă pe alta, schimbă sensul cuvântului.

Pentru reamintirea cuvintelor.

Mai toți școlarii și-au făcut în timpul anului un carnețel în care au trecut cuvintele necunoscute dela fiecare lecție nouă. Fără îndoială că și tu ai un asemenea carnet. Trebuie să-i revezi paginile. Incearcă apoi să traduci textele din carte fără să te uiți în vocabular. Tradu bucăți scurte din limba română în limba rusă.

Pentru recapitularea gramaticii.

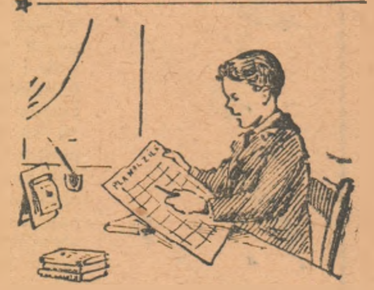
Revezi toate regulile de gramatică, dar insistă mai ales asupra acelora pe care nu le-ai adâncit în cursul anului. Fă analiza morfologică și sintactică a unor fraze luate la întâmplare din text. Caută apoi singură exemple pentru fiecare regulă.

Limba rusă cere un studiu perseverent. De aceea e mai bine să repeți în fiecare zi câte o jumătate de oră, decât să repeți într'o singură zi din săptămână, două sau trei ceasuri. Incearcă și ai să vezi.

Invață, dar respectă și odihna

„In planul meu am prevăzut mult timp pentru învățătură. Invăț până târziu, dar după aceea mă doare capul. Cum să fac ca să pot învăța mai bine?" — ne întreabă Constantin Ionescu, din satul Tiu, comuna Cernătești, raionul Filiași.

Răspunde medicul școlar M. LUNGULESCU

Sunt unii școlari care-și închipuie că e de-ajuns să citească și să învețe fără întrerupere ore în șir, ca să reușească la examene. La mine vin uneori asemenea băieți să se plângă de dureri de cap.

— Când te-ai culcat aseară? — l-am întrebat pe unul din ei.

— La 12! a răspuns el liniștit.

— Cum, așa de târziu?

— Da, asta e ora când mă culc de obicei. Stau și citesc sau învăț.

E și firesc ca pe asemenea copil să-l doară capul. Organismul nu ține seamă că vin examenele sau vine vacanța. El are nevoie de odihnă. Principala odihnă este somnul. Voi trebuie să dormiți neapărat 9 sau 10 ore. O altă odihnă este mișcarea: jocurile și sportul. Ele aduc nu numai plăcere, dar și forță și sănătate.

Dar dacă trebuie să dormi și să faci sport, când să mai înveți lecțiile, când să mai recapitulezi pentru examen? Pentru învățătură, în afară de orele petrecute în clasă, sunt de-ajuns 2 sau 3 ceasuri pe zi. Folosește-le din plin și o să-ți rămână timp și pentru odihnă.

După bilețele sau după manual?

„Anul acesta dau examene pentru prima dată. Cum e mai bine să repet materia, după bilețele sau după manual? — întreabă Florica Jianu, din clasa a IV-a B, dela Școala de 7 ani nr. 2, fete, din Caracal.

Răspunde profesoara de Limba română ELENA APOSTOLESCU

Inchipuiește-ți, Florica, un școlar care învață niște versuri pe sărite și nu în ordinea în care sunt scrise în poezie. Să zicem că reușește să le memoreze, apoi vine în clasă și le recită. Dar oricât ne vom trudi noi, tot nu vom putea înțelege despre ce este vorba în poezie. De ce? Fiindcă versurile învățate astfel au pierdut legătura dintre ele, iar ordinea nouă e atât de încâlcită, încât nu-i poți găsi firul. Cam același lucru se întâmplă și atunci când recapitulezi materia după bilețele și nu după manual. Subiectele în bilețele nu sunt așezate în ordinea lecțiilor din carte. Prima întrebare poate fi dela începutul manualului, pe când a doua — dela sfârșit. Invățând astfel, lecțiile își pierd legătura dintre ele.

Dar mai e ceva. Imi amintesc că anul trecut un băiat avea în bilețel următoarele subiecte:

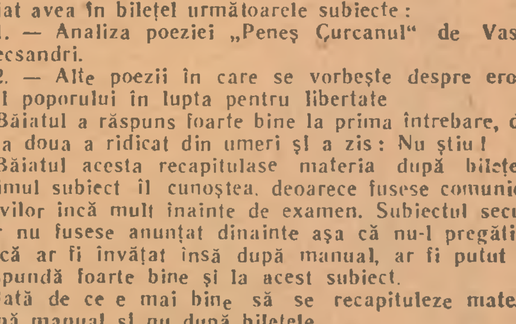
1. — Analiza poeziei „Peneș Curcanul" de Vasile Alecsandri.

2. — Alte poezii în care se vorbește despre eroismul poporului în lupta pentru libertate.

Băiatul a răspuns foarte bine la prima întrebare, dar la a doua a ridicat din umeri și a zis: Nu știu!

Băiatul acesta recapitulase materia după bilețele. Primul subiect îl cunoștea, deoarece fusese comunicat elevilor încă mult înainte de examen. Subiectul secund dar nu fusese anunțat dinainte așa că nu-l pregătise. Dacă ar fi învățat însă după manual, ar fi putut să răspundă foarte bine și la acest subiect.

Iată de ce e mai bine să se recapituleze materia după manual și nu după bilețele.

Viață nouă în R. P. Ungară

de DOBICZ JANOS
redactor al gazetei „Pajtás"

Deasupra Budapestei, pe muntele Gellert, se înalță triumfătoare Statuia Libertății, simbol al vieții noi din Ungaria.

A fost odată în comuna Besenysög, din județul Szolnok, o școală. Era veche această școală, avea peste 160 de ani de te și mirai cum nu i se năruie pereții la adierea vântului... Spun că „a fost", pentrucă azi nu mai este. In locul ei s'a ridicat o școală nouă, cu etaj, cu multe clase și laboratoare. In această școală minunată învață acum copiii foștilor argați ai grofilor Era emoționantă bucuria cu care au intrat copiii în noua lor școală, bucuria cu care au răsucit prima dată butoanele luminii electrice, ori robinetele de apă.

Bucuria asta mare a copiilor din Besenysög se datorează unei zile însemnate din istoria țării noastre: 4 Aprilie 1945 In această zi Ungaria a fost eliberată de către gloriousa Armată Sovietică După secole de robie, poporul maghiar a devenit liber; peste Ungaria s'a înălțat un soare nou, de libertate, soarele pe care l-a visat așa de mult marele nostru poet Petöfi, cântărețul durerilor și revoltei poporului asuprit.

O istorie asemănătoare cu a școlii din Besenysog, dar mult mai măreață, o are orașul Sztálinvaros. Pe locul unde cu 9 ani în urmă se întindea doar pusta pârjolită, s'a zidit unul din cele mai frumoase orașe ale Republicii noastre, un oraș modern, industrial, cu zeci de mii de locuitori De curând s'a inaugurat la Sztálinváros, cel mai mare furnal din oraș și din țară. Cu oțelul topit în acest furnal se vor zidi noi clădiri și se vor fabrica noi tractoare pentru sate.

La Sztálinváros sunt sute și sute de blocuri locuite de muncitorii orașului, bulevarde largi pe care gonesc mașini și autobuze, zeci de magazine și cinematografe, teatre, terenuri de sport, școli, săli de concert, hoteluri și restaurante.

Așa se îngrijesc partidul și guvernul nostru de îmbelșugarea vieții oamenilor muncii, de construirea unei vieți noi Așa cum s'a înălțat școala din Besenysög, așa cum s'a înălțat orașul Sztálinváros, așa crește toată Republica Populară Ungară

O atenție deosebită se dă la noi, dezvoltării agriculturii. Numai anul trecut, în 1953, s'au trimis la sate 1216 combine, 670 mașini de secerat, mii de tractoare, pluguri și alte mașini. S'au electrificat încă 81 de comune.

Industria maghiară a obținut uriașe succese, ajungând cunoscută în întreaga lume. Mai zilele trecute, a început fabricarea în serie a locomotivelor electrice „Kando Bo-Co" Ungaria e a doua țară, după Uniunea Sovietică, care a pus în funcțiune locomotive electrice

Budapesta, capitala țării, a renăscut din ruine și e mai frumoasă ca oricând Inima iți este plină de bucurie când privești orașul de pe culmea muntelui Gellert Șapte poduri svelte se arcuesc peste Dunăre, legând Pesta de Buda Acolo unde acum 9 ani fumegau cratere de bombe, se află azi cel mai mare stadion din Europa centrală, Stadionul Popular cu 100.000 de locuri. Un stadion demn de renumele sportului maghiar! Nu departe de stadion, strălucește o cupolă argintie: e stația liniei noi a metroului.

Noi știm că viața noastră nouă, toate câte se înfăptuiesc la noi, le datorăm eliberării noastre de către Armata Sovietică Rare sunt orașele și satele maghiare în care să nu fie morminte cu stele roșii, morminte ale eroilor poporului sovietic care s'au jertfit pentru libertatea noastră. Le purtăm o recunoștință veșnică

Viața noastră nouă își are începutul la 4 Aprilie 1945. Ziua aceasta este cea mai mare sărbătoare a poporului maghiar

In fiecare an, la 4 Aprilie, pionierii maghiari sărbătoresc alături de părinții și frații lor, mareața zi a eliberării Ungariei.

Film în culori, o producție a Studioului de filme documentare și jurnale de actualități „Alexandru Sahia" și a Studioului Central de filme documentare, decorat cu Ordinul „Steagul Roșu" (Moscova) 1953.

Scenariul:
Geo BOGZA
Leonid VARLAMOV

Regia:
Leonid VARLAMOV

„..Lumina s'a stins, curmând zumzetul sălii. Ecranul s'a luminat într'o neasemuită revărsare de culori. Uiți unde te afli. Ai impresia că ecranul e fereastra unui vagon de tren care te poartă cu amețitoare iuțeală de-a-lungul și de-a-latul meleagurilor patriei. Iată holdele cărora soarele le-a dăruit din plin bogăția sa de aur. Simți mireasma fierbinte a spicelor care-și pleacă cu dărnicie belșugul sub harnicele pale ale combinelor. Rodnic e pământul patriei noastre din moși strămoși, dar e și mai rodnic de când a intrat în stăpânirea poporului și-au prins să-l brăzdeze tractoarele.

..Pe încetul, uiți cu totul că te afli la un film. Rând pe rând, sorbi cu privirea minunatele lucruri ce se înfăptuiesc la noi. Despre aceste fapte cu mândrie buciumă în piept de munte buciumele țăranilor, buciumele care odinioară dăduseră glas revoltei străbunilor... Iată sondele care scot la iveală bogățiile tainice ale pământului, ca și minele din străfundurile cărora minerii luptă să dea țării tot mai mult cărbune.

...Iată furnalele în al căror pântec de foc se topește oțelul

..Iată giganticul șantier al hidrocentralei dela Bicaz... Apoi uzinele, minunatele noastre uzine! Iată-l pe eroul muncii socialiste, Nicolae Vasu, în mijlocul unui grup de elevi ai Rezervelor de Muncă, cărora le împărtășește tainele strungului In ochii băieților strălucește credința că poate odată, roadele unei munci harnice le vor aduce și lor o steluță de aur ca aceea de pe pieptul lui Vasu...

...Și imaginile filmului se desfășoară, se desfășoară, aducându-ți în fața ochilor neasemuita priveliște a patriei noastre; pe meleagurile ei înflorește o viață nouă și minunată, care își are începutul în acea zi neuitată de 23 August 1944.

Minunați sunt oamenii Republicii noastre. Iată-i acum defilând cu prilejul zilei de 23 August. Steagurile lor de flacără împânzesc văzduhul cu fâlfâiri semețe.

Simți în privirea arzătoare a acestor oameni mândria izbânzii, hotărîrea de a munci și mai bine, dorința lor de pace și prietenie cu toate popoarele.

Sandu ALEXANDRU

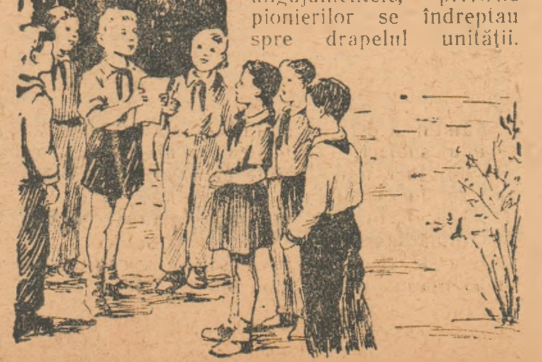
Sub drapelul unității

Nu de mult, mă aflam în comuna Rugănești, în Regiunea Autonomă Maghiară. Soarele se pregătea să apună. Cu ultimile-i raze mângâia fețele pionierilor adunați în curtea școlii. Se adunaseră să citească chemarea pentru participarea la Concursul tinerilor grădinari și pomicultori. Cel care citea, era ascultat cu atenție. Unii își și alcătuiau în gând planul de acțiune.

S'au ridicat apoi rând pe rând și au arătat că vor să participe cu toții la concurs. Zsuzsa Stanciu a spus că în vacanța de primăvară va sădi zarzavaturi. Károly Vágasi va curăța 5 pruni. Kálmán Szatmári va sădi 10 tufe de smeură. Domokos Andrási s'a angajat să curețe 8 pomi fructiferi și să-și facă o grădiniță de zarzavaturi.

In timp ce-și rosteau angajamentele, privirile pionierilor se îndreptau spre drapelul unității.

Sub faldurile lui au plănuit multe, au înfăptuit multe...

Mi-amintesc vorbele conducătoarei unității, Ida Demeter: „Ne angajăm în numele unității să altoim 40 de puieți sălbatici, să plantăm 10 tufe de strugurei și 10 de agriși, să strângem 1 kg. semințe de meri sălbatici și 1 kg. semințe de peri sălbatici. La toamnă vom altoi cei 100 de puieți sălbatici pe care îi avem".

Imi pare rău că nu țin minte și celelalte angajamente...

Adunarea s'a terminat. Mă pregătesc să plec. „O secundă, tovarășe..." mă strigă instructorul detașamentului II. Imi dă un plic alb. Il deschid. O scrisoare despre munca înfăptuită și o poezie: „Pentru întrecere, înainte!" Sub titlu, numele poetului: Bokor Imre. Citesc rândurile înflăcărate:

„Să pornim toți
la întrecere, tovarăși
Cu munca noastră
înălțăm patria".

Rimele șchioapătă puțin, dar cele cuprinse în versuri exprimă simțăminte sincere.

S'a înserat. Pionierii s'au dus să se odihnească pentru ca mâine să pornească la treabă cu forțe noi. Angajamentele rostite sub drapelul unității trebuie îndeplinite întocmai.

Simon ERVIN

A venit primăvara!

La pionierii din Cristian

Un om înțelept a spus odată că acela care știe să taie cu sfredelul și să sfredelească cu fierăstrăul, va sfârși cu bine toate lucrurile începute. Inteleptul a vrut să spună că omul trebuie să fie atât de dibaci, încât să se poată folosi de orice unealtă și la nevoie să o poată schimba cu ușurință. Aceste vorbe se potrivesc și pionierilor din comuna Cristian, raionul Sibiu. Ei învață bine și în același timp mânuiesc cu pricepere și uneltele de grădinărit. Iar rezultatele bune la învățătură aduc după ele rezultate bune și în munca practică a pionierilor. Ne-o dovedesc faptele pe care vi le povestim mai jos.

Prietenii grădinii

In grădina Gospodăriei Agricole Colective „Tractorul Roșu" e zarvă mare. Au venit pionierii, prietenii grădinii, și au adus cu ei cântece, voie bună și hărnicie. Cocoțat în pom, Toader Virguș taie cu pricepere crengile uscate. In alt pom, Doina Grozavu cercetează cu atenție crengile. Ea caută omizile, dușmanii pomilor După ei Erna Echenreiter și Rafira Popa vin cu gălețile cu var și văruiesc tulpinile pomilor.

Alți pionieri aleargă după unelte, strâng și fac grămezi crengile uscate Peste tot e un du-te-vino neîncetat. Unul câte unul, pomii din livada gospodăriei sunt văruiți.

— De-acum, chiar de s'o ivi vreo omidă mai îndrăzneață, o să sfârșească repede. „Vânătorii" vor fi la pândă spuse Popa Rafira cu glas voios, agățând în pom o căsuță pentru păsărele.

Acasă

Pionierii Ioan Ghizoi, din clasa a VI-a, și Mihail Stielger, din clasa a VII-a, sunt printre primii la învățătură. Ei sunt tot atât de pricepuți, harnici și săritori acasă ca și la școală. Deseori, după ce se întoarce dela școală, Mihail ia ciocanul, câteva cuie, iese în curte și începe să meșterească

— Ce tot bați acolo? — îl întreabă mama.

— Ai să vezi pe urmă, mamă. Dacă nu ți-o plăcea... să mă cerți. Rând pe rând Mihail a pus coadă la sapă și la furcă, a reparat coteţul găinilor și gardul. Ce să-l certe maică-sa! Nu numai că nu l-a certat, dar l-a mai și lăudat pe la vecini.

Lui Ioan Ghizoi, tatăl lui îi spune „ajutorul meu". Intotdeauna Ionică are grijă să

curețe grajdul vitelor, să schimbe paiele și să adune gunoiul grămadă. Acum când zăpada s'a topit, gunoiul strâns din grajd e dus și împrăștiat pe câmp. Impreună cu tatăl lui, Ionică a dus multe grămezi de gunoi pe arătură. „Pe ogorul nostru îngrășat

În aşteptarea oaspeţilor...

Zilele trecute la cercul de Zoologie dela Palatul pionierilor am găsit o mulţime de copii: unii tăiau din reviste felurite desene şi fotografii de păsări, lipindu-le în albume, alţii citeau sau desenau mici păsărele... Mi-au spus bucuroşi că se pregătesc pentru o zi de sărbătoare: „Ziua păsărilor".

Să vedeţi, îmi spune Petre Cârlova, un băiat negricos şi iute: în anul acesta, împreună cu tovarăşul profesor, ne-am gândit să facem un alt model de căsuţe pentru păsări. Cele din placaj vopsit şi apoi încleiat nu sunt deloc durabile. se strică din cauza ploilor şi a vânturilor, şi apoi nici nu seamănă cu cuiburile adevărate. De aceea unele păsări nici nu vin la ele... Tovarăşul profesor ne-a învăţat să facem căsuţe din ramurile uscate ale copacilor Iată cum: tăiem din ramură o bucată de 30—35 cm din care, longitudinal, se mai taie aşa cam a treia parte. Apoi, cu o daltă se scobeşte interiorul, lăsând numai pereţii groşi de vreo 2 cm. In partea de sus se face o gaură potrivit de mare pe unde vor intra păsărelele, iar înăuntru se pune o mică stinghie şi puţin rumeguş de lemn. Căsuţa se acoperă cu o bucată din lemnul care a fost tăiat. In partea dinapoi, pe unde s'a scobit, se bate o bucată de placaj. Apoi le aşezăm în copaci, în aşa fel încât să fie cu faţa spre soare şi adăpostite de vânturi...

— Şi să ştiţi, nu toate căsuţele le punem la aceeaşi înălţime, se amestecă în vorbă Duţă Nicolae. De pildă, noi am învăţat că pentru piţigoi căsuţa se aşează la o înălţime de 3 m., iar pentru graur mult mai sus, între 6 şi 10 m...

— Dar cu asta n'am terminat treaba, îmi spuse Dragomirescu M. ci abia am început-o. După ce aşezăm căsuţele în copaci ne facem şi un jurnal Fiecare căsuţă va avea în jurnal o pagină a sa. Vom însemna înălţimea la care se află cuibul, vremea când pasărea ocupă căsuţa, când adună fulgi pentru cuib, când depune ouăle, când ies puii. Intr'o margine vom nota grupa de pionieri care a făcut observaţiile şi ziua în care ele au fost făcute.

In clipa aceea intră şi tovarăşul profesor Emil Ciubotaru. Mi-a povestit multe lucruri:

— Mai întâi am studiat împreună cu copiii ce foloase ne aduc păsările. Iată câteva exemple: ghionoaia şi ţoiul distrug zilnic câte 200 de larve de croitori, cari şi ţânţăroi, iar o familie de piţigoi consumă, doar într'o lună, vreo 20.000 de omizi! Şorecarul distruge într'un an 1500—3000 de şoareci de câmp. Şi alte păsări, huhurezul, bufniţa, măcăleandrul, vinderelul roşu sunt tot atât de folositoare.

Ion Măianu abia aştepta să-mi vorbească şi el:

— Vreau să vă spun şi eu ceva pentru „Ziua pasarilor" pregătim şi o expoziţie in care vom pune păsări împăiate şi fel de fel de planşe colorate, cu păsări din ţara noastră... Atunci vom aşeza căsuţele, vom numerota pomii şi vom începe să ne facem însemnările. Parcul va deveni un mare laborator al nostru!

Bucureşti

Al. G. ARCALEANU

Cele patru lacuri

Nu e deloc greu să găseşti pe hartă staţiunea balneo-climaterică Ocna Sibiului. Arunci o chii pe centrul hărţii şi iată că ai găsit regiunea Stalin. In partea de sud-vest a regiunii, în apropierea oraşului Sibiu, observi un punct mic, aproape că nici nu-l bagi în seamă. Sub el scrie: Ocna Sibiului. Aceasta este staţiunea.

Punctul negru nu-ţi spune nimic despre frumuseţile acestor locuri; dar dacă ai fost vreodată pe aici nu se poate să nu fi rămas încântat de minunatele privelişti. Vestite sunt mai ales cele patru lacuri.

Nu de mult, pionierii din sanatoriul staţiunii au făcut cunoştinţă cu aceste lacuri. Ziua era frumoasă, cu adieri calde de primăvară. Primul popas l-au făcut la lacul „Ocniţa pustie". Aici au aflat câte ceva din trecutul istoric al patriei noastre Pe malul acestui lac şi-a întins tabăra generalul Bem — revoluţionar polonez, conducător al trupelor revoluţionare maghiare

„Ocniţa pustie" este cel mai sărat lac din staţiune. Un litru de apă conţine aproape 200 de grame de sare. Totodată el este şi cel mai adânc, depăşeşte 150 de metri. Malurile sale se surpă mereu din pricina faliilor de sare aşezate orizontal.

Al doilea popas l-au făcut la lacul „Ocniţa" Acesta e mai puţin adânc, are cam 90 de metri, iar apa are o concentraţie de 170—180 de grame de sare la un litru.

Mult i-a impresionat pe pionieri vederea lacului „Sf. Ionică". E adânc de 160 m. şi are apele mai puţin sărate decât celelalte. Temperatura apelor lui însă se schimbă deseori în timpul zilei, se fac când mai calde, când mai reci.

Ultimul popas, ultimul lac; „Lacul verde" — numit astfel din pricina culorii. Ea se datorează unor fiinţe microscopice care conţin, ca şi frunzele plantelor, clorofilă. Ceva mai sus de lac se află puţul vechii mine de sare, deschisă pe timpul Romanilor.

...Pionierii s'au întors în staţiune. In mintea lor mai stăruie încă imaginea celor patru lacuri Şi poate că unii, privind asfinţitul, se gândesc „Grozavă trebuie să mai fie oglindirea asfinţitului roşu, în verdele de smarald al lacurilor!

Silviu GHERGHEL
Corespondent al „Scânteii pionierului"
în raionul Sibiu

Tractoriştii

Am ieşit în zori pe câmp
Să privesc pe-afară
Cum tractoarele'n adânc
Pe ogoare ară.

Vezi, Ion a Toaderii,
Cel din sat dela Sărmaş,
A fost slugă la chiabur
Şi-azi îi tractorist fruntaş.

Mulţi feciori de pe la noi
Au deprins ăst meşteşug.
Unde-şi poartă ei tractorul
Răsar roade din belşug!

Mihaly CSATT
Şcoala de 7 ani, comuna
Bahnea, raionul Târnăveni

La lucru!

va creşte spicul cât vrabia" — spune Ionică, de câte ori aduci vorba despre treburile pe care le face.

În grădina experimentală

Pionierii şi şcolarii din Cristian gospodăresc cu drag şi în grădina şcolii lor, căreia îi spun „Grădina experimentală". Aici ei au răsădit puieţi sălbatici pe care îi vor altoi şi au semănat sâmburi de pomi fructiferi. In timpul lucrului ei îşi dau îndrumări unul altuia cum să lucreze mai bine. Numai ce-l auzi pe Stoia Simion din clasa a VI-a spunând:

— Nu uita, Gligor, sâmburii de piersică trebuie semănaţi cu vârful ascuţit în sus, iar cu partea turtită în jos.

— Ştiu asta! Ce, crezi că am uitat?

In fiecare zi în grădină se munceşte cu spor, cu acelaşi sârg.

— Noi am pregătit răsadniţa, spune Engel Iosif dela Şcoala Germană. Am semănat pătlăgele roşii, ardei şi varză Nu peste multă vreme le vom răsădi în grădină.

Cariş Adriana râde arătându-mi un strat:

— Asta-i stratul „prinţesei de mătase".

— Cine-i prinţesa? am întrebat mirată.

— Nu-i prinţesă, dar aşa i-am spus noi odată Elenei Brad Asta pentrucă anul trecut grupa ei a îngrijit cel mai bine viermii de mătase.

— Mai apoi de creşterea viermilor de mătase ne-am îngrijit cu toţii, adaugă altă fată. Impărţiţi pe grupe, adunam frunze de dud, hrăneam viermii şi le făceam curăţenie. Din cele 30 de gr. de ouă de viermi de mătase, am strâns 64 kg. de gogoşi. Anul acesta ne-am propus să creştem şi mai mulţi viermi de mătase!

Am mers mai departe în grădină şi-am întâlnit şi alţi pionieri. Unii aplecaţi asupra hârleţelor săpau de zor pământul reavăn, alţii fărâmiţau bulgări de pământ cu grebla şi făceau straturi Fiecare lucra cu grijă.

Aşa i-am cunoscut pe pionierii şi şcolarii din şcolile română şi germană din comuna Cristian. Intotdeauna voioşi, sunt la fel de vrednici şi în clasă şi când muncesc în grădină sau acasă.

Georgeta COSTIN

★
★ ★

— Au crescut! Sunt mari răsadurile noastre!

— Azi-mâine le putem răsădi în grădină...

Au lucrat mult pionierii dela Şcoala Medie de 10 ani din Mediaş dar cât se bucură acum că din pământul răsadniţelor scot capetele zeci de plante firave, subţiri care în grădină vor creşte însă mari şi vor da rod bogat.

★ ★
★

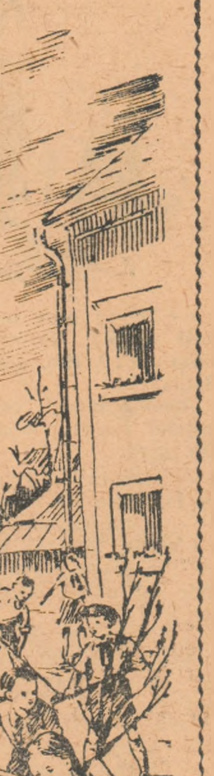
In curtea şcolii

In curtea şcolii noastre sunt nenumărate ronduri de flori şi bolte de trandafiri, cu cele mai frumoase culori şi parfumuri. Avem şi pomi, la umbra cărora ne odihnim adeseori, vara. Ne îngrijim de toate acestea an de an, ca de o adevărată bogăţie şi podoabă a şcolii.

Acum, odată cu sosirea zilelor de primăvară, ne-am apucat să curăţim curtea şi grădina de flori. Pionierele mai mari s'au îngrijit de văruirea brazilor, a teilor şi a nucului din mijlocul curţii. La dezgroparea trandafirilor ne-a ajutat tatăl unei pioniere, care este horticultor şi dela care am învăţat multe lucruri. Am învăţat de pildă, cum se înmulţesc trandafirii, ce se întâmplă dacă crenguţele sunt tăiate prea sus sau prea jos.

In curând vom aşeza în ronduri răsadurile de flori aflate la colţul viu.

Cecilia BĂCESCU
Şc. elem. nr. 4,
fete — Ploeşti.

Pe lotul şcolar

Primăvara a sosit pe nesimţite în satul nostru. In curând va începe munca în grădini Cu câtă bucurie aşteptăm şi noi, pionierii unităţii 71 din satul Coşula, să ieşim pe lotul nostru şcolar.

Acum câteva zile ne-am şi sfătuit ce pomi să plantăm şi cum să împărţim cei 13 ari cât cuprinde lotul. A doua zi dimineaţa se adunaseră în curtea şcolii peste o sută de puieţi de nuci, peri, vişini, meri, zarzări, caişi, etc

Ascinia Ion, Chelaru Victor, Hălăncescu Mihai au adus cei mai mulţi puieţi Ne pregătim acum să-i plantăm

Acesta este numai începutul muncii noastre. Mai avem multe de făcut şi suntem hotărîţi cu toţii să facem din grădina noastră un loc plin de roade bogate.

Ion CRÂNGULEANU
Şc. elem. Coşula
raionul Botoşani

O zi de neuitat

In sala de lectură, cei 21 de „luptători" aşteaptă cu nerăbdare începerea simultanului. Fiecare doreşte să lupte cât mai bine, să reziste cât mai mult, ba chiar să... câştige partida! Ei ştiu că la şah este destul o clipă de neatenţie, şi înfrângerea e gata. De aceea, în jurul unei mese de şah, câţiva „teoreticieni", pionierii: Nica Constantin, Chenser C., Dorobânţescu Constantin discută ce sisteme de joc ar putea da cele mai bune rezultate. Li s'a alăturat şi Nicolau Alexandra, campioana de şah a palatului, precum şi unii din cei mai mici şahişti ca: Ganea Serafim, Titorov, Carini şi alţii; ei ascultă şi urmăresc cu atenţie analizele făcute.

„Eu voi juca deschiderea spaniolă, fiindcă am învăţat-o mai bine..." „Eu voi juca apărarea rusă în care negrul egalează repede jocul!" — auzi în treacăt frânturi de convorbire.

Peste câteva minute intră în sală maestrul Korcinoi. El este îndată înconjurat de pionieri, cărora le vorbeşte despre anii când era şi el pionier şi învăţa şahul în cercul de şah al Palatului pionierilor din Leningrad. Juca deseori simultane cu marii maeştri Smâslov şi Toluş. In sală e linişte deplină. Simultanul a început. Maestrul Korcinoi trece repede de la o masă la alta, executând primele mutări. Pe feţele pionierilor observi atenţia încordată cu care joacă. Unii dintre ei îşi notează cu grijă într'un carnet desfăşurarea jocului. Partidele se complică din ce în ce mai mult, odată ce trec de faza liniştită a deschiderii. Pionierii rezistă cu succes atacurilor maestrului care, cu fiecare mutare, le pune în faţă probleme greu de rezolvat.

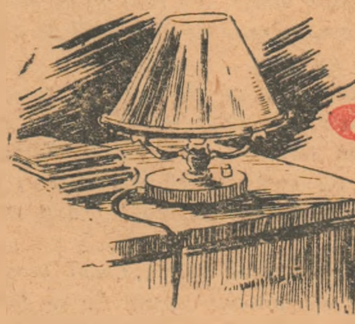
După aproape 2 ore de joc se anunţă primul succes: pionierul Lizorovici Lucian de la liceul de băieţi nr. 2 acceptă propunerea de remiză într'o poziţie egală, care nu se mai putea câştiga de nici o parte. După câteva minute obţine acelaşi rezultat de egalitate şi pioniera Nicolau Alexandra care a rezolvat cu succes problemele partidei.

La sfârşitul simultanului, pionierii au mulţumit maestrului Korcinoi de clipele petrecute împreună, de vizita făcută şi i-au oferit în dar obiecte lucrate de pionieri în cercurile dela Palat.

Traian ICHIM
profesorul cercului de şah de la Palatul pionierilor
Bucureşti

Lupta devine din ce în ce mai dârză. Emoţia e mare! Doar maestrul V. Korcinoi e câştigătorul Concursului Internaţional de Şah care s'a desfăşurat în ţara noastră. Fiecare mişcare trebuie bine gândită. Iată, piesa e mutată şi acum jucătorul aşteaptă cu nerăbdare răspunsul maestrului...

Lampa de pe masa tatii

— Vine... chiar acum a intrat pe poartă...

Nicu îşi privi fratele şi oftă ca şi cum ar fi spus: „Ei ce să-i faci, tot trebuia să se întâmple o dată... La care Petrică ridică din umeri, gândind pesemne acelaşi lucru.

— Bună seara gospodari, îi salută tatăl din prag, vesel ca întotdeauna. Ei, ce mai veste poveste?

„Gospodari", aşa le spunea, căci în lipsa mamei, plecată în provincie, ei aveau în grijă gospodărirea casei.

Tatăl se opri în mijlocul camerei şi-i privi cu atenţie. Increţi din sprâncene a glumă:

— Mi se pare mie, ori nu prea vi-s boli acasă?! Nu cumva v'aţi certat în lipsa mea? Hm, stăm noi de vorbă îndată...

Ameninţându-i cu degetul, trecu în cealaltă cameră, desbrăcându-şi paltonul din mers.

— Trebuia să-i spunem dela început, îngână Nicu. O să ne ia drept laşi...

— Cam suntem...

Liniştit, tatăl se înapoie, totuşi, se aşeză la masa pregătită. Luă gânditor o felie de pâine, apoi rupse deodată tăcerea.

— Ce ţi-e şi cu lămpile astea de pus pe masă... O iau razna tam-nesam şi se dau cu capul de duşumea până se fac ţăndări.

Tăcu o clipă, apoi continuă, de astă dată cu oarecare asprime:

— Ei, ce-i cu lampa mea de pe masă?

— Am spart-o... să vezi... eu am spart-o! îngăimă Nicu.

— Ba amândoi, îl întrerupse stânjenit Petrică. Am vrut să ne uităm prin cărţile acelea tehnice cu desene de maşini... Când am văzut volumul ăla mare — cu vreo 500 de foi, l-am apucat amândoi deodată şi...

— Şi cartea ne-a scăpat şi-a dărâmat lampa pe duşumea... Ţăndări s'a făcut... clipi vinovat Nicu.

— Mda, mormăi tatăl. Insfârşit dacă aţi făcut-o, aţi făcut-o, ce să mai vorbim... Acum treceţi la masă.

Tatăl vorbise liniştit. Mai liniştit ca niciodată. Aşa vorbea el întotdeauna când era supărat. Şi-acum era, că avea de ce. Băieţii ştiau cât de mult dorise el să-şi cumpere o lampă electrică de masă, din acelea cu abajur albastru, care fac ca lumina să nu-ţi obosească ochii. Adeseori tatăl întâmpina miezul nopţi lucrând pentru inovaţia la strung. Şi ca să nu-l mai doară ochii din pricina becului puternic din tavan, îşi cumpărase o asemenea lampă. Iar ei...

★

Noaptea, somnul nu le-a venit prea lesne. Se tot foiau în aşternut, întorcându-se când pe o parte când pe alta. Nicu, mai nedomolit din fire, sări din pat, furişându-se lângă uşa care dădea în odaia de lucru a tatălui. Ridică uşor perdeaua şi-l zări cum lăsa la răstimpuri rigla şi-şi cuprindea în palme fruntea obosită. Lumina becului din tavan îl ostenea, se vede, peste măsură. Lui Petrică, pe care nu-l lăsase inima să nu se furişeze şi el lângă frate-său, îi venea să intre şi să spună: Lasă, tată, e târziu, ai obosit. Dar nu îndrăznea. Cum să îndrăznească?! Se înapoiară amărîţi în aşternut.

...Intr'un târziu, Petrică se ridică din pat în capul oaselor:

— Ar trebui să facem rost de o lampă nouă, asta-i.

— Dar de unde s'o iei, că doar lămpile nu cresc pe copaci...

— Dela Ferometal, făcu într'o doară Petrică.

— Eu mă gândesc la bani, se supără Nicu. Lac să fie, că broaşte se găsesc!

— Ar fi un lac, dar... şi Petrică tăcu.

— Ce vrei să spui!? sări frate-său.

— De, altfel nu putem face... e singurul mijloc, hotărî Petrică. Şi fără să stea

pe gânduri, luă de pe poliţa de deasupra patului un carnet.

— Carnetul de economii?? tresări Nicu. Banii strânşi pentru şah? Nu!... Cum, tocmai când am strâns aproape toţi banii... Nu se poate!

— Ba se poate şi încă bine, se îndârji Petrică. Doar n'o să-l lăsăm pe tata să-şi obosească atât ochii. Nu te gândeşti că şi aşa vine obosit dela lucru?

Nicu oftă din adânc:

— Poate că ai dreptate... Totuşi... adică... adică nu... ba da... ba nu!...

Tăcu. Ii reveni în minte vitrina librăriei cu piesele mari şi lucioase ale şahului.

Nicu mai aruncă o privire către odaia tatălui şi într'un târziu şopti:

— Bine, fie... cred că ai dreptate...

★

In seara următoare, tatăl sosi ca de obicei şi spre mirarea lui găsi pe masă o lampă nouă, cu abajur albastru, aidoma cu cea spartă. O privi, o ciocăni, şopti ceva neauzit, şi-o clipă în ochii lui sclipi un licăr de bucurie. Intrebă doar atât:

— Banii de şah?

— Da...

— Aşa... Bine, băieţi.

Işi privi feciorii cu luare aminte, măsurându-i din cap până'n picioare, ca şi când atunci i-ar fi văzut pentru prima oară şi repetă îngândurat:

— Aşa... Bine, băieţi.

...Până să adoarmă, băieţii s'au sculat de nenumărate ori din aşternut ca să privească pe furiş în cealaltă odaie unde tatăl lucra la lumina odihnitoare a lămpii celei noi. Lucra cu spor, se vedea asta după mişcările sigure ale condeiului său, — şi nu-şi mai cuprindea fruntea în palme.

— E bine... şopti uşurat Petrică.

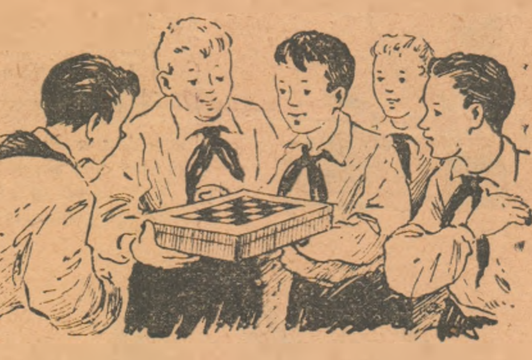
— E foarte bine! făcu şi Nicu.

Se înapoiară în pat.

— La urma urmei, dă-l încolo de şah, căută să-şi alunge Nicu părerea de rău, care încă-l mai rodea. Tot o să ne cumpărăm şahul o dată şi-o dată. Până atunci mai jucăm la clubul şcolii, la Palatul pionierilor...

— Păi sigur, întări Petrică.

...Adormiră. Intr'un târziu, simţiră prin

somn cum cineva se apleacă asupră-le, învelindu-i cu grijă până sub bărbie.

★

Nu se ştie prin ce împrejurare, peste câteva zile sosi la şcoală, pe adresa fraţilor Petrică şi Nicu Stoian, un pachet conţinând un joc de şah. Cei din şcoală crezură că-i vorba de un premiu şi alergară numaidecât să-i felicite. Dar ei îi încredinţară că nu au luat parte la nici un concurs şi că habar n'au de unde le-a picat pachetul. Insă, după o clipă de gândire mai adâncă, fraţii se dumiriră şi povestiră colegilor într'o recreaţie tot ce v'am istorisit eu până acum.

Al. Ovidiu ZOTTA

Cine ocheşte mai bine

Jocul se desfăşoară pe un teren sportiv sau în curtea şcolii şi la el pot participa mai mulţi copii. Se marchează o linie, iar la 12 paşi de ea se înfig în pământ patru panouri de mărimi diferite (din ce în ce mai mici). Pe panoul mai mare se scrie cifra 1, pe al doilea 2, pe al treilea 3, iar pe cel mai mic 4. Fiecare jucător se apropie de linia marcată şi aruncă cu o minge, căutând să nimerească din 5 aruncări toate panourile din faţă. Cine izbuteşte obţine 10 puncte, adică suma cifrelor indicate pe panouri. Iar dacă reuşeşte să lovească numai din 4 aruncări cele patru panouri, obţine două puncte în plus, adică 12. Jucătorii repetă aruncările de trei ori şi cel care obţine la urmă un punctaj mai mare este declarat câştigător.

In cazul în care nu toate panourile au fost atinse, la punctaj se socotesc numai cifrele indicate pe panourile lovite.

Pentru a veni în ajutorul jucătorului care aruncă, un alt copil, aşezat în spatele panourilor, îi va asvârli înapoi mingea după fiecare aruncare.

Redacţia Bucureşti, str. Academiei Nr. 17 Tel. 6.09.26 — Administraţia: 5.79.60 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POSTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114
Tiparul Combinatului Poligrafic Casa Scânteii, „I. V. Stalin" — Piaţa Scânteii